GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXV.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taes'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 48 Brasiovu 29|17 Iuniu 1872.

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Telegramulu

„GAZETEI TRANSILVANIEI".

Alb'a Iulia 28 Iuniu 9 óre, sositu la 12 óre 20 min.

„Conferinti'a nationala din 210 membri adunati mai din tóta tiér'a decise a séra pe la optu óre de nouu, conformu concluseloru mercurene, abtienere totale dela alegerile ungurene." —

Manifestu

catra granitiarii nostri din regimentele confiniarie 12, 13 si 14 din batalionulu Titel.

Reformele ordinate prin ordinatiunea Nóstra dela 8 Iuniu 1871, in privinti'a inceperei provincialisarei teritoriului vostru, suntu terminate.

Spre a ve face egali cu celelalte popóre ale regatului Nostru Ungari'a si cu privire la obligamentulu militariu, demandamu, cá pre teritoriulu confiniului Nostru banatianu si alu batalionului Titel, cu 1 Novembre 1872, se se scóta din vigóre regulamentulu militariu sustatatoriu pentru confiniulu militariu, din contra se pasiésca in viétia articlii de legi 40, 41 si 42 din anulu 1868 despre poterea armata, militie si despre glote.

Dreptu aceea in diu'a memorata voru fi disolvate regimentulu confiniariu 12 germanu-banatianu, regimentulu confiniariu 13 romanu-banatianu, regimentulu confiniariu 14 serbu-banatianu, mai de parte batalionulu Titel.

Imperatorele si Regele Vostru vi multiumesce pentru credinti'a si devotamentulu Vostru, manifestate totudéun'a pentru tronu si patria, si totu unadata -si esprime convictiunea, ca Voi si intre nóuele repórte veti conservá asemene alipire catra Noi si catra patri'a Vóstra.

Vien'a, in 9 Iuniu 1872.

Franciscu Iosifu m/p.

Brasiovu 28 Iuniu 1872.

Inteligenti'a natiunei romane din Transilvani'a adunata in conferintia generale in Alb'a Iulia, dupa o cumpanire seriósa si matura pana la 8 óre sér'a, decise ér' numai abtienere totale dela alegeri la diet'a din Pest'a, conformu concluseloru din Mercurea; si nemic'a mai intieleptu, decatu acésta, dupa ce pana acum nu s'a schimbatu intru nemica unilaterales tractare si ignorare, cu care ne regaléza antagonii politici neexorabili. Candu o natiune cá factoru in Transilvani'a, nici numele nu si lu vede in tóta legislatiunea maghiara, n'are locu in diet'a ei, decatu loculu de cersitoriu dupa usia. Una natiune cu dreptu consuveranu in Transilvani'a nu se póte umili la conditiunea de cersitoriu, de sclavu politicu. Se fimu activi inse in sinulu nostru fara pregetu, incatu se insuflamu respectu. —

Focului alegeriloru si asia mistuesce in presentu tóte corelatiunile nationalitatiloru si ale partiteloru, dintre cari cea deakiana se intioll de tempuriu cu totu feliulu de ajutóre banesci, cu influinti'a persóneloru de iniriurintia, ademenite prin promisiuni si bani, ma si cu conlucrarea poterei administrative si cu totu concursulu creatureloru sale de orce tagma; astfeliu ea ésa victoriósa petutindenea, asia, incatu nationalitatile nu -si voru poté avé nici macaru o mana de deputati aparatori ai intereseloru nationali, si acesta e si scopulu partitei, cá se nu mai aiba in cóste si pretensiuni nationali, pe cari nu le mai póte suferi, cum vediuramu si din tóte programele loru. — Ar' fi una rusine mare inse pentru romanii banatiani, ar' fi inca si unu ridiculu, candu ar' remané fara nici unu aperatoriu nationalu, cari pana acum cadiura cu totii, incatu nici Mocionescii nu se potura realege, remanendu in minoritate. In Lugosiu partit'a lui Al. Mocioni protestandu in contra nelegiuiriloru se retrase, si deakistulu Szende se alese cu concursulu episc. Olteanu. Tóte diurnalele reportara fara a esi rectificari pana adi, ca episc. Olteanu ar' fi fostu chiamatu la cortelulu regescu, candu visità Banatulu si a fostu insarcinatu cu misiune estraordinaria la ambii metropoliti, cá se i atraga in castrele deakiane, pre candu Sig. Popu calatori pre totu loculu in persóna cu acésta misiune, dela Pest'a. —

Romanii din Ardélu inse suspinara amaru sub impresiunea torentiale a acestoru unde revarsate si preste ei; totusi barbatii ei de anima si caracteru nu se vendura intereseloru nici unei partite. Ei stetera neclatiti asteptandu pana adi solidari'a decisiune a natiunei adunate in conferinti'a din 27. si acum sciu, ca romanii stau pe terenulu passivu invincibilu. — Altii, cari parasira solidaritatea nationale unii tamaiescu pe vac'a cea négra, ér' altii se feresecu de curs'a omoritória, a da votulu dusmanului vietiei nóstre nationali. — Asia vediuramu in Cincu mare, ca romanii si in minoritate fiindu si au datu voturile numai unui incredintiariu romanu, judecandu cu minte sanetósa si maturitate politica, ca -si voru taiá totu copaciulu de sub pitióre déca -si voru da voturile la sasulu Eitel, care profesionéza principiulu directu opusu intereseloru nationali. Macaru asia si altfeliu se nu se demita la alegeri nici cei, ce parasescu solidaritatea generale nationale, pentrucá mane se vina ér' insultati la caminulu, unde afla caldur'a vietiei neficte si terenulu, pe care nu te póte sdrobi pe vecia. —

In Alb'a superióre, cerculu Hidigului se alese in 24 c. Nemes Nándor, inse banii cate vr'o 20 fl. de votu, dér' nu convinceres interna a fostu motorulu alegerei. —

— In Ungari'a la Mocrinu se afla corifeulu deakistu tocatu si mortu. In Rimassécs insultanduse ostasimea de opositionali, trase la carne si impuscá 19 insi, 7 morti si 12 vulnerati. —

Fratii romani din Chióru inca se pórta romanesce; ei cu satumarenii se lupta pentru representante romanu pe totu loculu, unde voru poté resbate, pentruca suntu convinsi, ca dupa grigi'a straiului, de sute ani ecsercesta asuprale, au ajunsu a fi atatu de fericiti, incatu acum le ésa parulu prin palari'a politica.

Macaru de si ar' lua romanii desamagiti odata toti la olalta anim'a in denti, cá se-si ajute cu totii impreuna a se inaltia prin propriele poteri si sacrificia, incrediendune odata in poterea de viétia, ceea ce singura fericesce pre orce natiune.

Insociri si ér' insociri nationali! Aceste ne voru scóte la lumina diamantulu celu ascunsu in stancele cele de granitu ale corpului nostru nationale!

Romani'a erá p'aci se devina préda strainiloru, déca nu accepta credeulu celu fermecatoriu si salvatoriu, ca associatiunile o voru scapa de orce fatalitate si de straini si de jidani. A inceputu tardiu la voces nóstra ragusita, dér' pana adi stentorica, si astadi o prigonescu strainii nu pentru alta, ci pentruca a apucatu pe calea associatiuniloru, care le taia sperantiele Geschäfturiloru planuite in Canaanulu de eri alu strainismului. Societatea „Daci'a", cu gravitatea sa si nationale si materiale baga pe cele straine in bursunariu, cea a navigatiunei, a plutirei, a monopolului de tutunu s. a. taia la ficatii strainiloru, ca nu potu ei face acele geschäfturi, si hinc defaimarile, ca romanii suntu barbari; barbari inse voru fi, déca nu voru inaltia inteligenti'a in poporu, déca nu lu voru initia in tóte ocupatiunile, din cari se ingrasia strainii, fara a face progresu pentru fiii patriei; barbari voru fi, déca nu -si voru face totu feliulu de associari; barbari déca nu -si voru face totu feliulu de institutiuni nationali, institute de totu feliulu de asecurari, ma si loterii de statu in folosulu loru, incatu se numai ingrasiè intreprinderile straine cu sudórea romana, ci numai pe ale sale in patri'a sa; si atunci se credeti, ca scapati de tóte leprele si lipitorile. —

Provocare! Pe toti membrii sasi ai reuniuniloru de puscatori in Transilvani'a, protomagistrulu de puscatori Daniel Melzer sasu din Sibiiu ii provóca prin diurnale, cá se iè parte la, impuscarea generale germana a 45-le, ce se tiene in Anover'a. Astfeliu de reuniuni, cu reuniunile gimnastice indesuite prin Germani'a au fostu sorgintea si caus'a causeloru, ca s'au reportatu victori'a asupra Franciei, o dise chiaru si Bismark. Romanii din Bucuresci inse astéptá pana mai eri, cá se vina sasii dela Brasiovu, se le faca asemeni reuniri, ce otielescu eroismulu. Se puna numai manele in sinu, ca voru veni si astfeliu de reuniuni tocma de pe la Anover'a la Dunare, ca-ce Bismark la Varzin planuiesce acum se ecserceze si catra orienta influinti'a estorufeliu de reuniuni invertositórie. —

Diet'a Croatiei se ocupa inca totu cu verificarile. —

Celu mai importantu evenimentu e visit'a imperatului la Berlinu, despre care „N. fr. Pr." dice, ca se lucra la o aliantia in contra Franciei si a Rusiei, dér' „Pester Lloyd" reflecta, ca o aliantia ori coalitiune n'ar culminá in contra Rusiei; ci s'ar lucra a se trage Rusi'a in cerculu politicei de pace, cá se-si unésca nisuintiele cu conditiunile pacei europene. Va se dica totu o coalitiune nordica.

Archiducele Wilhelm si a datu demisiunea si archid. Rainer se denumi supremu comandantu alu militiei cisleitane. Wilhelm e insarcinatu a merge in Rusi'a, la Zarakoi-Seloe, cá se asiste la ecsercitiulu militariu, ceea ce presupune incungiurarea prepusului, ca mergerea imperatului la ecsercitiulu mare din Berlinu si intielegerea cu Germani'a nu e indreptata in contra Rusiei. —

„Diritto" diurn. din Rom'a numesce scrisórea Papei (vedi Nr. tr.), una provocare serbatorésca catra poterile straine la invasiune; ér' diurn. oficiale alu Italiei observa la publicarea acelei scrisori, ca

lumea culta se fia judecatória intre Itali'a si Vaticanu. Abuna séma se pregatesce o nóua catastrofa europén'a in contra liberalismului si a internationalei. — —

Brasiovu 26 Iuniu 1872.

Lupt'a romaniloru de aici pentru alegerea de deputati la diet'a este lupta de modelu. Éta de ce: Comisiunea constatória mai totu din sasi si cu ceilalti ai loru de prin afara se svercolira se sfarmare de necasu, pentruca ei cautasera, aflasera si calculasera, ca romanii dupa prescrierile legei de alegere voru avé preste 2000 alegatori si infratitii loru unguri si nemti preste 400, va se dica o mare maioritate preste a sasiloru, ce e 1200 alegatori. Ce erá se faca ei faci'a de acestu dreptu? S'au sbuciumatu pana au aflatu o crempitia, una impedecare, unu ce neauditu inca la alegeri si inca dupa ce comisiunile de trei conscrietórie lucrasera dela 22 Maiu a. c. Presiedintele la 13 Iuniu conchiama comisiunea centrala si unu sasu propune, cá pentru aflarea pretiului de casa, cumca ar' avé 315 fl., se se priméasca chiai'a de dare si adica: acela care va plati 5 fl. si cativa cruceri dare pentru casa, are pretiu 315 fl. v. a. In ce lege si unde va fi standu acestu censu? Si ce au vrutu sasii cu acésta apucatura . . . . . .? (Ei au dedusu acesta chiae dela cele ce se prescriu pentru eredidate, mosteniri dupa cei morti, la 60 fl. unu florinu. Romanii alegatori n'au muritu.) Au vrutu se nimicésca dreptulu de alegere la 800 romani din suburbiele Brasiovului. Acésta chiae marsiava unii sasi din comisiunile de trei nu o au pututu primi, si lucrá dupa cea de casa, unele comisiuni de conscriere si reclamare inca n'au lucratu dupa acea chiaia, ci au oculatu fiacare comisiune proprietatile cu ocii ei, dupa conclusulu siedintiei comisiunei centrale din 30 Maiu, pe proprietariulu l'au conscrisu cá alegatoriu, altele au lucratu dupa acea chiaia. Comisiunea centrala adunata pentru recursu, sterge inse si pe cei primiti de comisiunile reclamatórie. Hei! dér' intre 45 membri din comisiunea centrala avemu abia trei romani, dér' verdi, dintre cari doi domnii: Strimbu si Diamandi, cu lupt'a loru ne facu tóta onórea, ba ne au indatoratu fórte multu. De multe ori au adusu pe cei 45 membri la resónele dreptului. Ei inse au ragusitu in reclamulu dreptatei. — Comisiunea centrala inse -si face urechea tóca, striga: la votare si asia nadusesce dreptulu. Romanii reclamatori au produsu carti de pretiuéla facute de doi ómeni jurati ai magistratului, de architecti si comisiunea centrala totu nu le primise, ma n'a primitu pe romani cu proprietati preste o miie florini. Ordinatiuni dela ministru de interne au venitu 4, cá se priméasca cartile de pretiuéla deosebitu cea din 18 Iuniu Nr. 19.204 a. c., pe acésta inse comisiunea nu o a primitu de valóre, fiindoca nu erá numele: „Thót Vilmos" subscrisu, pentru care fapta ministru adi a lamuritu acésta comisiune.

Aceste fara-de-legi comise de ómeni, ce se numescu culti, intielegundu-le poporulu romanu si infratitii, Dominec'a in 23 Iuniu a. c. intr'o óra se si adunà in meetingu de preste o miie romani si la dóue sute unguri si nemti, in sal'a cea mare, pe galerie si in a dóu'a sala a gimnasiului romanu. Inteligenti'a romana s'a surprinsu de simtiulu celu indignatu alu poporului, pentru calcarea dreptului seu, despre care poporu sasii au disu la comisiune, ca nu viséza de cea ce lucra inteligenti'a lui. Espresiunea si echulu, ce a resunatu la cuvintele oratoriloru din peptulu multimei romaniloru inse au fostu unu echou de dorere asupra nelegiuirei facute lui; fapt'a, ca poporulu a ceratu se se faca protestu asupra acelei lucrari marsiave la comisiunea centrala, a staruitu se se faca indata, — cea ce s'a si subscrisu de 800 individi, una plangere la ministeriu inca subscrisa, a datu dovada eclatanta, ca -si scie pretiul dreptulu. Poporulu a alesu o deputatiune de 40 persóne, care in 24 Iuniu a. c. a si predatu la comisiunea centrale acelu protestu, éra plangerea catra ministeriu s'a espedatu ér' indata.

Faptele degradatórie ale sasiloru si ale comisiunei centrale au iritatu infricosiatu pe romani, unguri si nemti, pentru ca i au dechiaratu pre unii de „Hergelaufene", pre altii de „Taglöhner" (palmasi, calici, slugi) de acésta se audu in poporu multe vorbe. Amu auditu si acésta asemanare: „Romanii au fostu fructele tierei (elementulu lucratoriu producatoriu), sasii au fostu si suntu vermii fructeloru, ca ei rodu in midiuloculu fructului fara a fi vediuti, decatu numai candu si candu; ungurii au fostu paserile cioculitórie, cari la furtuni, la venturi disparu si de ómeni, ba in gradini cultivate nici se apropia. Despre sasii e convingere, ca unde romanii au contribuitu ei s'au folositu de acolo, cati faliti manufactori ai loru ii tienu, ajuta cu léfuri respingundu pe altu sange. — Creitiarii pentru durmitulu si incuartiratulu militiei (Schlafkreuzer) nu s'au numeratu nici odata romaniloru; papatu-s'au. La certatarea romaniloru s'a aflatu mancatori'a cu 12.000 fl., ce ajuta, ca s'a pusu inspectorulu in temnitia, déca averea nu mai e resarcibile. Ajutá se se fi portatu controla, cá se nu se fi comisu mancatori'a. Pre romanii dela Sacele, Branu, Zernesci ii tienu iobagi si adi le sugu ei veniturile dela regale, mor', pasiunatu, paduritu, ape mii si mii de florini pe totu anulu. Sasii, cari suntu avuti suntu din dóue fontane romanesci avuti, una, ca-ei, parintii, mosii si stramosii loru au fostu arendasi cu arende mici si au cerutu si relaxatii . . . . altulu, ca proprietatile manufactoriloru loru s'au facutu cu bani din man'a esploatatória a comerciantiloru romani, cari le au ajutatu a-si porta manufacturele. Si pre langa tóte aceste, fara recunoscientia, ci totu rodu in drepturile infratitiloru cá vermele mai departe. D. F. némtiulu, dovedi, ca la aprinderea unei case in tergulu boiloru a saritu, a lucratu, a stinsu unu romanu pana ce s'a arsu, s'a schilavitu si facunduse dregatori'a atenta asupra lui, ea dise: „Lass ihn liegen, er ist ein Bloch" (lasa lu se diaca, ca e romanu). De atata reutate convingunduse romanii ii audu, ca-su otariti, cá lucru cu sasii se nu -si mai faca, nici cu advocati, nici cu medici, nici cu boltasii si manufactorii loru, ca-ce toti asemenea unulu cá altulu lucra cu veninu in contra romaniloru si infratitiloru.

„Kronstädter Zeitung" de adi se mira de impilarea si reutatea ce o atribue romanii, ungurii si nemtii sasiloru, dér' si cele pucine istorisite pana aici le dovedescu. Ei citéza istori'a facuta de ei, cá pre romani i au primitu cu indurare cá pastori de vitele loru pre langa satele loru. Noi dicemu, ca minte cu istori'a lui cu totu, se cetésca in Gazet'a acésta p. VII din cele reproduse din „T. R." si se voru convinge din citatiuni istorice drepte — ca ce dicu ei, nu e adeveru.

In fine intrebu, ore credu sasii, ca pe viitoriu voru remané astfelu cu „Extra-Wurst" eschisivu, ce lu au in Ardélu si lu astépta a li se mai sanctioná de diet'a din Pest'a?

Déca nu e se remana principiulu statului, egalea indreptatire, o simpla satira in favórea unora cu apasarea altora, si déca mai este dreptate pe lume si prevedere in cercurile decidetórie, n'amu crede bucurosi. Ne cautamu drepturile pe calea constitutionale si facundu acésta nu nutrimu resbunari, ca nu mai suntemu mass'a cruda, ci pretendemu, cá cei ce se numescu culti, se nu mai fia comunisti, cum au fostu pana acum in pitularea drepturiloru semenelui seu, si se ne respectamu imprumutatu, cum se cuvine popóreloru civilisate. — —

Cincu mare 25 Iuniu 1872.

(Romani verdi.) In 9 Iuniu a. c. dupa amédi Fr. Eitel fostu dep. dietale Cincului mare inaintea adunarei alegatoriloru -si dede reportulu cá mandatariu alu acestui cercu. Enumerá legile aduse de legislatiune in periodulu espiratu, aratandu folosulu loru pentru natiunea sasésca precum si scaderea pentru interesele loru specifice sasesci. — In specie legea urbariale, dise, ca este fórte asupritória pentru natiunea sasa, ca-ce acésta lege in tienórea §-lui 82 nu se estinde si asupra dominieloru, cetatii Brasiovului, Branului, alu Talmaciului si alu Selistei, pre care natiunea sasa le ar' fi avutu in posesiune de sute de ani cu acele drepturi cá si alti posesori din patria. — Acesta dispositiune ar' fi esimprovisata, fara nici o ante-consultare in dieta si se póte numi o precipitare gresita (eine Ueberrumpelung). — Pentru delaturarea acestei dispositiuni s'au intrepusu pana acuma deputatii sasi fara succesu favorabile.

In fine ér' a candidatu, si publice s'a declaratu, ca si elu subscrie programulu compusu de meetingulu sasescu din Mediasiu, in a carui § 9 capu I s'au unitu sasii juni cu cei betrani; a-si tiené de cea mai strinsa a loru detória, a delaturá urmarea erorei deplorabile, care au sedusu pre parlamentulu centrale, de a face esceptiune cu drepturile urbariale ale natiunei sasesci, cu privire la dominiele Selistei si Talmaciului precum si a cetatii Brasiovului cu privire la dominiulu Branului, dela rondulu celoru-lalte, ca tóte, ca ar' fi fundate pre asemene base cu drepturile urbariali, asta spre superarea si detrimentulu natiunei sasesci.

Singuru acestu punctu din programulu sasescu acceptatu si de noulu candidatu Fr. Eitel a desceptatu intre alegatorii romani din acestu cercu electorale mare ingrigire, ca ce tienuta trebue se luamu noi vis-à-vis cu atare mandatariu, care prin darea voturiloru nóstre lui, primindu mandatu speciale, cá plenipotentele nostru ar' lucrá tocma contra intereseloru nóstra romanesci.

In 16 Iuniu a. c. alegatorii romani ai acestui cercu electorale au formatu unu clubu nationalu alegundu unu comitetu de 13 individi, spre a compune unu programu de procedere vis-à-vis cu unu atare candidatu, cu atata mai multu, ca-ce diu'a alegerei s'a defiptu dejá pre 24 Iuniu a. c.

Comitetulu alegundu de presiedinte pre par. Iosifu Micu si de notariu pre archivariu Moise Branisce au tienutu siedintie dese si in intielesu cu alegatorii au adusu conclusu, cá cu totii in modu solidariu **se ne unimu** a vota (?) pentru unu romanu.

Acestu conclusu fù, lauda alegatoriloru influintiati si din alta parte, realisatu spre multiumirea nóstra. Romanii unulu cá unulu in numeru 80 dintre sum'a de 150—60, cari s'au infaciosiatu la urna au votatu numai pentru dlu Iacobu Bologa consil. in pensiune si pentru dlu Moise Branisce archivariu scaunale.

Credemu, ca acesta procedere a nóstra sub impregiurarile de facia, unde nu avemu inca programu nationalu formulatu nu se póte numi altmintre, fara numai de corecta si nevatamatória scopuriloru nóstre nationali.

Sasii ne au privitu firesce cu despretiu si unii au espusu si imputari, pre care romanii cu tari'a sufletésca ér' in modu corectu le au respinsu dela sine.

Noi atata amu ajunsu, ca deputatulu acestui cercu acuma realesu ér' in persón'a judelui regiu Fr. Eitel **nu** póte a se fali, ca are mandatu si din partea alegatoriloru din acestu cercu, — cá se lucre in daun'a romanésca.

Satis de hac re. —

Comitetulu opidanu politicu la repetita otarire dela locurile mai inalte abia acuma dupa mai multu cá 8 ani, au segregatu pentru invetiatoriulu gr. cat. din Cincu o dotatiune anuale din cass'a alodiale de 50 fl. v. a., cu care ocasiune pentru scól'a ev. s'a mai datu pre anu inca 300 fl. v. a., pentru care s'a trasu pana acuma pre anu cate 200 fl. v. a., asia incatu scól'a sasésca capeta cu totulu din alodiu pre anu 500 fl. v. a., pre candu pentru ambele scóle romane se da pre anu numai cate 250 fl. v. a. — Fratii nostrii sasi dicu, ca asia se cuvine dupa principiulu dreptatei si alu egalitatei.

Aici trebue se spunemu pre facia, ca pentru scól'a ev. din Cincu se platescu pre anu din averea comuna, adica si a nóstra, aflatória sub administratiunea universitatei sasesci 1500 fl. si 8 stipendia à 150 fl. = 1200 fl., cu totulu 2700 fl., de unde pentru scól'a nóstra nu se da nici unu cruceriu.

Óre este si acésta egalitate de dreptu si fratietate? —

Noi credemu, ca fiindu scól'a ev. din locu bine dotata, locurile mai inalte nu voru incuviintia conclusulu desu pomenitu, prin care dandu scólei gr. cat. locali 50 fl. pre anu ei -si mai ieau inca 300 fl. pentru ei.

Cu acestea inchiamu de asta-data reportulu nostru. —

Dechiaratiune.

Simtiulu de dreptate, carele e basea ordinei si cointielegerei fratiesci, ne impune subscrisiloru, cá cu referire la punct. ad IV din protocolulu luatu prin subcomitetulu partitului nationalu din cerculu alegatoriu alu Tecei din comitatulu Clusiului in 7 Maiu 1872, si aparutu in Nrii Gazetei 39 si 40, in carele caracterulu nationalu alu d. Anania Trombitasiu din nesce motive nemature si fara logica s'a atacatu si espusu indignatiunei publice; se dechiaramu — incatu suntemu competenti — cuprinsulu citatu de conclusu nerumegatu.

Pentruca opiniunea publica romana din acestu comitatu stimédia in persón'a amintitului domnu unu barbatu de capacitate, cu simtiuri nationale si caracteru incoruptibilu.

Déca laudatulu domnu -si ar' fire dechiaratu cuiva intentiunea de a pasí cá ablegatu dietalu in cerculu de diosu din acestu comitatu, nu scimu — déra aceea ce de securu scimu e: cumca ungurii tocma din contra temenduse, cá nu cumva d. Trombitasiu se reésa cá ablegatu de partitulu nationalu, agitédia pentru alti romani de colórea celui deakianu.

Firm'a nóstra convingere e, cumca dechiarandnse cumva romanii pentru partecipare la alegeri nimenea altulu ar' meritá mai multu increderea romaniloru — cu mentea si anim'a la locu — cá d. Anania Trombitasiu.

Mociu in 17 Iuniu 1872.

Ioane Moldovanu, Alexandru Darabantu, Ludovicu Simonu, Ioane Balinth, Alexandru Vámos, Vasilie Caliani, Alexandru Vámos junior, Teodoru Tuhanu, Iacobu Moga, Teodoru Iustianu, Ioane Mariasiu.

NB. Romanii astépta mai antaiu deciderea programei conferintiei generali a natiunei romane din Alb'a Iulia, pana atunci numai cu reversu, cá celu primitu de candidatulu unui cercu alu Cosiognei Petru Nemesiu, e consultu a se primi candidatura. — Se avemu pucina rabdare, ca-ce atunci barbatii de caracteru se voru cauta cá o garantia scumpa la atitudinea natiunei nóstre; ér' fara garanti'a, ca va tiené tare la cuprinsulu programei nationali, indesiertu se va obtrude cineva or' recomenda, ca romanii de caracteru solidu nationale suntu de sene recomendati si se voru cauta cu luminarea. Dér' si candu ar' alege romanii, intemplanduse se candideze doi intr'unu cercu de alegere se se intieléga intre olalta, incatu nicaiurea se nu se lupte romanu in contra romanului, ca ambi voru cadé. Romanulu n'are decatu unu singuru partitu, partitulu dreptului politicu nationale, cine lu va partini cá pe atare, bine; dér' noi nu ne vomu vinde nici in drépta nici in stanga, pentruca altfeliu nu mai avemu cuventu a ne lupta lupt'a dreptului nostru, ci ne damu sclavi celoru, in a caroru castre amu trecutu desertandu-ne caus'a. — Deci se fimu fidelisimi causei nóstre comune cu orce abnegare! si vomu pretiui pe partitulu acela, care va merita mai antaiu in fapta de caus'a nóstra. — R.

Caus'a romana la 1872.

Al. I. Gravaminele romaniloru ardeleni facia cu legislatiunea incordéza opiniunea publica mai multu tempu, facunduse nu numai obiectu de discusiune prin adunari publice si prin pres'a de tóte dilele, ci si materia de cugetare si pertractare in regiunile mai inalte, ale regimelui si a legislatiunei, devenindu tocmai de aceea totu de odata si cá cestiune de urgentia.

Al. II. Caus'a, pentru care cestiunea acést'a pana acum nu se potù resolví dupa cuviintia, a provenitu — dupa cum se vede — atatu din lips'a de tempu si de ocasiune binevenita, catu mai vertosu din acea impregiurare, ca factorii legislatiunei neavendu-o infacisiata asia, cá se o póta cuprinde in adeveratulu ei intielesu, si o au intipuit'o ori de o natura cu multu mai straina, decatu se-si dificulteze cu ea agendele sale curente, ori apoi o au privit'o de unu caracteru cu multu mai indiferente, (sic!) decatu se se fi vediutu indemnati, de a o studiá mai cu deameruntulu si cu scopu seriosu de a o si deslegá meritórie.

Al. III. De aceea atatu spre lamurirea lucrului, catu si spre castigarea acelei increderi mutue intre poterea statului si natiunea romana, care se vede a fi urmata din incidentulu acestoru gravamine si postulate, — ne aflamu insemnati de a ne adresá din nou catra autoritatile statului, recapitulandu aceste gravamine si postulate ale romaniloru de sub corón'a Ungariei si in specialu a natiunei romane din Ardélu intr'unu modu, care se nu lase nici o indoiéla despre aceea precum ca caus'a acést'a romana nu e nici asia greu de intielesu, si nici asia dificile de deslegatu, incatu se póta — dupa cum adese-ori se imputa — catu de parte periclitá intregitatea statului, séu se póta ingreuná administratiunea lui; — déra nici — dupa cum se vede a se parea la multi — asia de indiferente, incatu se se póta asia lesne trece cu vederea — ori — dupa cum cu dorere amu observatu pana acum — se se mai póta traganá dintr'o di intr'alt'a, fara de a periclitá cele mai vitali interese nu numai ale unei impoporationi asia de considerabile de sub corón'a ungara, precum e natiunea romana, care dupa numerositatea bracieloru, ce o apara, ocupa primulu locu dupa natiunea maghiara in acestu statu, — dér' chiaru si ale acestui'a insusi.

Al. IV. Gravaminele si postulatele nóstre, de si suntu multifarie, se potu totusi reduce cu respectu parte la meritulu, parte la form'a in care s'au adusu legile de pana acum, privitórie: 1. la dreptulu publicu alu statului, — 2. la dreptulu nationale, si 3. la dreptulu representativu. — Aceste trei cestiuni cardinali — dupa cum vomu aratá — stau nu numai in strensa legatura un'a cu alt'a, déra ele incurgu deadreptulu si asupra drepturiloru private ale singuraticiloru civi ai statului, adica asupra sigurantiei personale de onóre, de avere, si de viétia.

Al. V. Ce se atinge asia déra mai antaiu de cestiunea dreptului publicu de statu, romanii nici odata nu -si au arogatu siesi competinti'a e s c h i s i v a de a schimbá sistem'a politica de statu, si cu atatu mai pucinu, — dupa cum vedemu ca cu nedreptulu li se imputa adese-ori — de a alterá séu periclitá unitatea si intregitatea corónei ungare, — ci din contra — istori'a Ungariei ni martore, ca romanii din tóte tierile tienatórie de acésta coróna, totudéun'a, de cate ori a cerutu trebuinti'a, au fostu gat'a de a-si jertfí averea si de a-si versá sangele nu numai cá cei mai bravi luptatori in rondulu celorulalti concetatiani, déra adese-ori si cá cei mai credintiosi conducatori in apararea sigurantiei si intregitatei ei.

Al. VI. Déca totusi romanii in enumerarea gravamineloru si postulateloru sale atingu si cestiunea dreptului publicu de statu, apoi acést'a e séu numai intr'atat'a, incatu se vedu nu numai indreptatiti déra si necesitati de a pretinde, cá dreptulu publicu alu statului, ai carui membri suntu si ei, se nu se schimbe fara concursulu si cu atatu mai pucinu cu ocolirea si cu ignorarea natiunei romane.

Al. VII. Pretinderea acést'a nu e o aparitiune nóua, nici momentana, ci ea e o cestiune istorica, in a carei posesiune amu fostu si ne amu luptatu de mai multi secli cu tóta determinatiunea si constanti'a, si care dupa cum vomu constatá mai pre largu — ne constringe de a o eluptá mereu si pana atunci, pana candu ea va aflá indestulitóri'a ei deslegare in mesur'a, ce i se cuvine, — pentru siguranti'a atatu a ei propria, catu si a statului.

Al. VIII. Din datele istorice si diplomatare, anume: din istori'a lui Keza, care in lib. I capu V § 6 dice: „Isti enim Zaculi Hunorum residui, qui dum Hungaros in Panoniam iteratos cognoverunt, — non tamen in plano Panoniae, sed cum Blachis in montibus confiniis sortem habuerunt, unde Blachis comixti literis ipsorum uti perhibentur"; — apoi din istori'a anonimi Belae regis notarii, care la c. 27 dice: „tunc habitatores (Blachi) terrae (ultra silvanae) videntes mortem domini sui (Blachi Gelu), sua propria voluntate dextram dantes dominum sibi eligerunt Tuhutum — qui a die illo terram illam obtinuit pacifice et feliciter"; — mai departe din diplomele regelui Andreiu dela an. 1211 si 1222 date crutiatiloru teutoni, caror'a li se conferise tiér'a Borza (Barcia — Bârsa) cu dreptulu „ut multum tributum debeant persolvere cum transierint per terram Siculorum et Blachorum, homines nunc quoque terram habitantes". — Apoi din diplom'a aceluiasi rege dela an. 1223, prin care se reguléza referintiele de dreptu ale conlocuitoriloru fundului regiu sasi romani, — intre altele dice: „Silvam Blachorum et Bisenorum cum aquis usus comunes exercendo cum praedictis Blachis et Bissensis, eisdem Contulimus, ut praefata gaudentes libertate nulli inde servire teneantur"; — precum si din diplom'a regelui Andreiu III. dela an. 1291, in care se dice: „Cum nos universis nobilibus Saxonibus, Siculis et Olachis in partibus transilvanicis apud Albam Jul. pro reformatione status eorundem congregationem cum iisdem fecissemus, ab eisdem nobilibus, Saxonibus, Siculis et Olachis diligenter inquiri fecissemus etc." — si din alte nenumerate acte publice se vede, ca sistem'a de natiuni politice, in Transilvani'a, care s'a sustienutu cu atat'a scrupulositate pana la an. 1848 a avutu sorgentele seu dela primitiv'a venire a loru in contactu un'a cu alt'a, a celoru trei nationalitati genetice principali, adica a maghiaro-seculioru, a teutonico-sacsoniloru si a romaniloru.

Al. IX. Déra acésta sistema de natiuni politice, la care dupa cum amu vediutu mai de aprópe din Dec. lui Andreiu III. din an. 1291, partecipau si olachii cá atari, luà mai tardiu prin inriurinti'a feudalismului si mai cu séma a lupteloru religionarie o directiune in detrimentulu natiunei romane, care se tieneau de ritulu orientalu, pentru ca mai cu séma dela 1437 incóce prin lig'a nobililoru seculoru si sasiloru in contra ignobililoru, apoi dupa separarea Ardélului de Ungari'a prin acórdele religionarie dela an. 1542—1588 (apr. const. P. I. T. I. 1—3 — si Tit. 8 si 9), cu cari natiunea si religiunea romana se scóte din concertulu politicu alu statului, romanii cari nu voira a trece la un'a din cele patru natiuni recepte, se desbracara de drepturile publico-politice ale tierei.

Al. X. Romanii ardeleni reclamara si protestara indata si totudéun'a in contra atentateloru asupra celoru mai vitali si nealienavere drepturi publico-politice, ce le au avutu si li competu; — déra aceste proteste precum si complanarea din an. 1437 a „Universitatis regnicolarum tam Hungarorum quam Valachorum, et per eandem Universitatem ad infrascripta efectui deducenda electi" — unde „iidem Hungari et Valachi provocant ad instrumenta St. Stefani regis, in qua de suis imunitatibus agatur etc." — despre care testéza intre alti si Pray la dis. in anal. pag. 163) se vede a nu fi avutu efectulu duratoriu, — éra reclamarile loru in contra legiloru aprobatali, avura numai acelu resultatu, ca (in pag. I tit. 8) li se concese liberulu ecsercitiu religionariu si dreptulu de a-si alege pre episcopu, apoi (in pag. I tit. 9) natiunea romana de si nu recepta, se suferi in tiéra (admitaltatot) si nobililoru romani li se permise a-si tiené ritulu loru religionariu fara prejudiciulu altor'a.

Al. XI. Urmarea naturale a eschiderei romaniloru nobili si liberi din sistem'a politica a tierei, remanendu-li acestor'a numai usuarea relativa a asia numiteloru libertati individuali, fù, ca cu ocasiunea trecerei Ardélului sub cas'a domnitória habsburgica cá regi ai Ungariei, natiunile si religiunile cele privilegiate -si asigurara drepturile de statu prin diplom'a Leopoldina din an. 1691 nu mai multu sub vechi'a numire de nobiles, Siculi et Saxones, ci sub numirea ce corespundea fapteloru de Hunguri, Siculi et Saxones, si de patru religiuni recepte: romano-catolica, reformata, luterana si unitaria cu total'a eschidere a romaniloru.

Al. XII. Vediendu asia déra romanii atatu din diplom'a Leopoldina, catu si din acórdele susu numiteloru natiuni si relegiuni privilegiate, apoi a resolutiunei Alvintiane si a diplomei supletórie din an. 1693, ca pana si nobilimea romana si cetatianii romani de prin orasiele libere si din fundulu regiu, mai cu séma din punctulu de vedere religionariu — pre atunci fórte cardinalu — se eschidu dela drepturile publico-politice, se vediura necesitati de a cugetá la delaturarea acestui obstaculu si de aceea trecura parte mare la unirea cu beseric'a romano-catolica pre langa castigarea unoru diplome din an. 1699 si 1701 dela Leopoldu I., prin cari li se promitu pre langa sustienerea ritului bessericescu aceleasi drepturi, de cari se bucura romano-catolicii.

Al. XIII. Inse prea tardiu! — pentru ca in poterea diplomei Leopoldine din an. 1691 in contra egalei indreptatiri a romaniloru cu celelalte natiuni privilegiate — afara de obstaclulu religionariu — acum obsta si caracterulu de nationalitate. — De aceea incercarile romaniloru la diet'a din 1744 pentru rescumperarea drepturiloru politice nu putura avé altu resultatu, decatu articululu de lege VII din acelasi anu, prin care episcopatulu greco-catolicu se inarticulá in legile tierei cu promisiunea aceloru beneficie de care se bucurá beseric'a rom. cat., cu care s'a unitu, fara prejudiciulu celorulalte religiuni, — séu cu alte cuvinte, — ei se facura apendice la un'a din cele patru religiuni domnitórie, cá si nobilii si liberii romani de religiunea greco-catolica, cá apendice la un'a séu alt'a din natiunile dominante.

Al. XIV. Dupa atat'a esperintia trista, romanii devenira in fine la convictiunea aceea, precum ca numai schimbarea r a d i c a l e a sistemei politice din punctulu de vedere atatu confesionale catu si nationale, li póte ajutá la egal'a indreptatire cu ceialalti locuitori ai tierei, — si de aceea in representatiunea loru catra diet'a din an. 1791 pretinsera recunóscerea si inarticularea natiunei ro-

mane si a confesiunei loru cá egali indreptatite cu celelalte natiuni politice si confesiuni recepte. — Inse resultatulu acelei representatiuni fù numai din nóu'a pronunciare a celoru trei natiuni si patru confesiuni recepte de factori politici ai constitutiunei ardelene, éra pentru romani se adause numai articululu 60 din 1791, prin care confesiunea gr. or. neunita, care pana atunci erá numai tolerata, i se garantà liberulu ecsercitiu religionariu, éra credintiosiloru acestei religiuni li se promise, ca: „pro sua conditione ad instar reliquorum incolarum tractentur."

Al. XV. Catu de vaga fù acésta determinatiune legislativa, s'a vediutu apoi din gravaminele romaniloru indreptate catra diet'a din 1842, in care ei se plangu, ca nici chiaru locuitorii liberi romani din fundulu regiu, — care „omnem diversitatem jurium excludit", — nu se admitu nici la administratiunea municipale, si chiaru nici la invetiarea si ecsercitarea vreunei industrie, — ba in tempurile cele mai recinti natiunea sasésca, pre basea unei sisteme vage teritoriali si a unoru privilegii neesplicabile se incercase, si se incérca inca si adi a esclude din fundulu regiu si dela participarea pre cele mai insemnate parti ale aceluia, locuite numai de romai, asia pre scaunele filiali a Selistei si a Talmaciului si pre comunele tienatórie de teritoriulu Branului, octroandu aici principie urbariali, cari nici candu nu au ecsistatu in fundulu regiu. Chiaru in programulu sasiloru din 4—5 in anu 1872 facutu la Mediasiu, redica ei atari pretensiuni asupra scauneloru Selistei, Talmaciului si a tienutului Branului, cari atingu in un'a esentiala parte si pre fostulu regimentu I romanu de granitia, si se silescu in genere pre toti romanii din fundulu regiu ai eschide dela parteciparea la averea aceluia, pana candu pre de alta parte pretindu pentru sine, cá natiune sasa, o predomnire nationale privilegiata; tóte acestea pre basea unei interpretari a tegiloru transilvane susu citate.

Al. XVI. Despre aceea, ca catu de mare inriurintia si consecintia de feru avù eschiderea romaniloru dela drepturile publico-politice chiaru si asupra drepturiloru individuali de conlocuitori ai tierei, amu putea enumerá ecsemple cu miile — va ajunge inse de a constatá aici pre langa cele aratate numai atat'a, ca chiaru si in ajunulu an. 1848 mai multi tineri, fii ai cetatianiloru brasioveni se respinsera din punctulu de vedere nationale si religionariu dela admiterea la pracsa langa magistratur'a municipale, si dela invetiarea meseriei de caldarariu, sapunariu s. a. Ba pana acolo mergea rigórea consecintieloru sistemei de natiuni si religiuni privilegiate, incatu romanii brasioveni, cari pre tempulu absolutismului Iosefinu redicara o beserica comuna cu vreo cativa greci din Brasiovu se eschisera mai tardiu dela administratiunea bisericei, sub cuventu ca romanii, cá cetatiani neprivilegiati nu suntu capaci de a partecipá la administratiunea unei corporatiuni besericesci, care de aceea se transpune greciloru straini cá la ómeni privilegiati, — si vatamarea acést'a principale a romaniloru, cu tóte cá deosebirea acést'a intre ómeni privilegiati si neprivilegiati politicesce au incetatu, — nu se putura vindecá nici pana astadi sub constitutionalismulu celu liberale alu Ungariei.

Al. XVII. Dupa astfeliu de resultate dureróse a diuturnului procesu politicu alule romaniloru facia cu legea natiuniloru si religiuniloru privilegiate in Transilvani'a, uniunea acestei tieri cu Ungari'a, care despre o parte se enunciase prin art. VII alu dietei din Posioniu din an. 1847/8, éra de alt'a se pregatea a se primí si in diet'a Ardélului, a trebuitu se interesedie si pre romanii ardeleni cu atat'a mai mai mare incordare, cu catu ei sperau cu totu dreptulu, ca prin atare actu nou de statu se voru putea mai usioru vindecá si vechile injurie, ce le au suferitu ei dela tenuitatea si ingustitatea de anima a legislatiunei ardelene.

Al. XVIII. De aceea romanii nu au fostu si nici nu s'au declaratu vreodata in contra principiului uniunei cá unei legaturi strinse intre Ardelu si Ungari'a, de cum a ecsistatu dela an. 1726 incóce; — déra edocti prin trist'a esperientia facuta cu ocasiunea acteloru de statu dela an. 1437/8, 1526/8, 1691/3, 1744 si 1791, ce le amu atinsu mai susu, cu totu dreptulu s'au pututu teme, ca intocmindu-se actulu uniunei prin o dieta, din care romanii erau eschisi, celelalte natiuni si confesiuni voru transplantá éra tóte vitiurile sistemei politice ardelene si in noulu statu cu periclitarea intereseloru locuitoriloru romani, care temere — durere! in urma s'a si aratatu, ca n'a fostu nefundata.

Al. XIX. Deci romanii ardeleni cu dóue septemani inainte de deschiderea dietei din Clusiu adunanduse din tóte partile Ardélului in 15 Maiu 1848 la Blasiu, si consultanduse aici sub asistenti'a comisariloru regesci intre altele si asupra cestiunei de uniune, au indreptatu atatu catra domnitoriulu, catu si catra diet'a Ardélului o representatiune cu rugarea, cá mai antaiu se se inarticuleze natiunea romana si confesiunile ei, si prin urmare numai conchiamanduse cá atare de a luá parte la legislatiune cá factoru egalu indreptatitu cu celelalte natiuni si confesiuni politice, se se iè si cestiunea uniunei la pertractare, — altcum protestéza in contra ori-carui otariri de nobis sine nobis. —

(Va urmá.)

Nr. 658—1872.

Cursu provisoriu de gimnastica pentru invetiatori poporali.

In urm'a unei ordinatiuni a ministrului de instructiune publica se va tiené in Brasiovu unu cursu provisoriu de gimnastica de o luna, care se va incepe in 14 Iuliu nou a. c.

Partecipatorii voru primí din cass'a statului 15 fl. intertentiune.

Voitorii de a partecipá la acestu cursu se se insinue fara amanare la subscrisulu.

Brasiovu in 25 Iuniu 1872.

Ludovicu Réthi m/p.,
r. inspect. scol.

NB. Toti studentii din clasele superiori se potu perfectioná in gimnastica, si cari suntu mai deprinsu potu deveni calificati de instructori. — Passa ve insinuati pe intrecute cei cu animi la virtute! — R.

Multiamita publica.

Societatea de lectura „Alexi-Sincaiana a junimei romane dela facultatea teologica din Gherl'a si tiene de strinsa detorintia, a esprime cea mai fierbinte multiamita tuturoru aceloru p. t. domni Redactori, cari considerandu de una parte lips'a spre inaintarea in scientia si cultura; ér' de alta parte neajunsele cu cari are de a se luptá ori-si-ce societate tenera — au benevolitu a ne doná si in anulu acest'a cate unu ecsemplariu din pretiuitele diurnale ce redigéza, si anume dincóce de Carpati p. t. domni Redactori: a „Familiei", „Gurei Satului", „Sperantiei", „Transilvaniei" si „Priculiciului"; dincolo de Carpati p. t. domni Redactori: a „Romanului", „Trompetei Carpatiloru", „Semenatoriului", „Armoniei", „Convorbiriloru literarie" si „Foiei Societatei pentru invetiatur'a poporului romanu". Totu odata suntu rogati acei dd. Redactori se binevoiésca a ne tramite pretiuitele dsale diurnale si pre tempulu vacatiunei.

Totu in legatura cu acesta, se esprimea cea mai fierbente multiamita din partea susu mentiotei junimi si m. o. d. Andreiu Rádlinczky parochu in Cuty comitatulu Nitrensu in Ungari'a, care a binevolitu a ne doná pentru bibliotec'a societatei unu ecsemplariu in trei tomuri din „Teologi'a pastorale" redactatu de Stefanu Rádlinczky si una carte intitulata: „Menyei hangok", tóte in pretiu de 7 fl. v. a.

Gherl'a in 21 Iuniu 1872.

Ioane Goronu, presiedinte.

Stefanu Rebreanu, not. coresp.

Celialalti p. t. dni Redactori suntu rogati a inserá acesta multiamita publica si in colónele pretiuiteloru dsale diurnale, si cu deosebire p. t. dni Redactori dincolo de Carpati.

Stef. Rebreanu, not. coresp.

Nr. 337—1872. 2—3

„ALBINA"

Institutu de creditu si economii in Sibiiu.

Subinsemnatulu consiliu aducundu in sensulu § 10 din statute conclusiunea pentru incassarea celoru 70% restante ale capitalului de actiuni, provóca prin acést'a cu tóta onórea pe toti p. t. domni actionari ai „Institutului de creditu si economii ALBINA", cá se binevoiésca a respunde amintitele 70% conformu dispusetiuniloru statutari in urmatoriulu modu:

Rat'a	IV.	cu 10 fior. de actiune	pana in	1. Aug. 1872.
„	V.	„ 10 „	„	1. Nov. 1872.
„	VI.	„ 10 „	„	1. Febr. 1873.
„	VII.	„ 10 „	„	1. Maiu 1873.
„	VIII.	„ 10 „	„	1. Aug. 1873.
„	IX.	„ 10 „	„	1. Nov. 1873.
„	X.	„ 10 „	„	1. Febr. 1874.

Din siedinti'a consiliului de administratiune alu „Institutului de creditu si economii ALBINA", tienuta la Sibiiu in 1-a Iuniu 1872.

Iacobu Bologa m/p.,
v.-presiedinte.

Visarionu Romanu m/p.,
directoru.

ANUNCIU.

Julius Gross orologiariu (ceasornicariu) -si iea onórea a incunoscientia pe onoratulu publicu, cumca in localulu traficei de tutunu M. Gross, strat'a Vamei Nr. 561 s'a etablatu cu depusulu seu. —

Subscrisulu amu onóre a face cunoscutu, cumca me aflu provediutu cu unu depusu mare de orológe (ceasorníce) de tóta sórtea. Se voru efectui in tempu catu de scurtu si reparature de orológe, pelanga garantia.

De si incepetoriu voiu fi in stare a servi pe cei ce me voru cauta (pe musterii) catu se póte de bine si cu pretiulu celu mai usioru si me rogu de concursu si incredere, ce le voiu dovedi prin punctualitate si acuratetia.

2—3 **Julius Gross.**

Schwarze et Bartha,
piati'a Nr. 16,
presteza cu cunoscutai soliditate
tóta specica de vestminte de cavaleri
si oferéza o. p. una cantitate mare pe alesu de cele mai nóue materie de surtuce, pantaloni si giletce cu pretiulu celu mai moderatu. g. 6

Cursurile

la bursa in 27 Iuniu 1872 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5 fl.	36	cr. v. a.
Napoleoni — — —	8 „	94	„ „
Augsburg — — —	109 „	40	„ „
Londonu — — —	111 „	45	„ „
Imprumutulu nationalu —	64 „	40	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	71 „	90	„ „
Obligatiunile rurale ungare	81 „	75	„ „
„ „ temesiane	81 „	—	„ „
„ „ transilvane	79 „	25	„ „
„ „ croato-slav.	84 „	—	„ „
Actiunile bancei — —	860 „	—	„ „
„ creditului — —	346 „	50	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.